

man har sendt et brev til borgmesteren. Det er hele den danske befolkning, ja, det er hele verden, der kan følge med i, at nu har Tom Behnke sendt et brev til borgmesteren, hvor han har spurgt om dette eller hint. Det ville jeg ikke synes var særlig rart. Jeg vil gerne have lov til at sende et brev til borgmesteren, uden at alle andre får det at vide.

Men spørgsmålet er, om man overhovedet kan registrere det her med elektronisk post ind og ud af en offentlig myndighed. Kan det overhovedet lade sig gøre? Hvordan vil det overhovedet være muligt at administrere det? Hvordan vil det være muligt at kontrollere, hvad der kommer af e-mail til og fra en offentlig myndighed?

Sagen er, som jeg har sagt, at der, sådan som jeg ser forslaget, vil blive en række administrative merbyrder for de offentlige myndigheder, og da vi ved, at der i forvejen er over en million mennesker ansat i den offentlige sektor, så tror jeg ikke, at det ligefrem er dér, vi behøver at lave nogle jobskabende foranstaltninger. Tværtimod burde man måske begrænse det lidt. Vi burde lade de offentlige myndigheder udføre de offentlige opgaver, som de er gode til, og som de skal gøre, og prøve at begrænse alt det papir-nusseri. Jeg tror ikke, der er ret mange offentligt ansatte, som er glade for at skulle sidde og vende papir, stable op og stable ned.

Jeg tænker også på, når der står i forslaget, at man også skal lave postlister over al udgående post, hvad så med alle selvangivelserne, der i disse dage bliver sendt ud til landets skatteborgere? Skal man sidde og lave kilometerlange postlister over, at man har sendt dem ud? Jeg synes, at det her ligesom tager en form og en størrelse, hvor vi i Fremskridtspartiet i hvert fald har svært ved at være med.

Men konkluderende: I Fremskridtspartiet er vi naturligvis for en åbenhed, men der skal også være rimelighed i åbenheden.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan støtte SF's forslag. Vi er helt enige i, at det er nødvendigt at udvide mulighederne på de områder, der er nævnt.

Vi tænker på den udvikling, der har været i EU, som i ekstrem grad har øget lukketheden i vores samfund. Det er en udvikling, der må modvirkes, og det kan man gøre på den måde, som SF foreslår. Vi synes selvfølgelig, at det allerbedste var helt at komme ud af den der udemokratiske forening. Folk er sikkert enige

med ministeren i, at det afgørende problem sådan set er EU-retten, det er den, der sætter begrænsninger for, hvor langt vi kan komme. Men vi støtter altså SF i, at vi bør gå så langt, som vi kan komme, indtil vi kan komme helt ud af EU.

For det andet giver udviklingen med selskabsdannelser, privatisering og alle de mærkelige former for offentlig og halvoffentlig virksomhed også indskrænkede muligheder for indsigt på afgørende områder. Derfor skal loven om offentlighed i forvaltningen udvides, så vi også kan få indsigt i arbejdet i Ørestadsselskabet, broselskaberne, Hovedstadens Sygehusfællesskab, osv.

For det tredje vil jeg sige, at man godt kunne ønske, der var nævnt et område mere i SF's forslag. Det drejer sig om de begrænsninger, der følger af bank- og sparekasseloven, som i helt urimelig grad begrænser mulighederne for aktindsigt. Vi er selvfølgelig enige i, at den enkelte kundes forhold skal man ikke kunne få aktindsigt i, hvis f.eks. Finanstilsynet har undersøgt forholdene i en bank; men de begrænsninger, der ligger i bank- og sparekasseloven, bruges i fuldstændig urimelig grad til at lukke af for indsigt i sager, der ikke vedrører enkeltpersoner eller enkeltfirmaer, men hvor store samfundsmæssige interesser står på spil. Oven i købet er tilfældet ofte, at firmaet er lukket, kollapset, og alligevel kan man ikke få lov til at se, hvad der er sket, og hvordan myndighederne har været indblandet.

Jeg synes i øvrigt, at meget af den argumentation, der er blevet brugt i debatten i dag fra både regeringens og de borgerliges side om hensynet til konkurrenceevnen og hensynet til den enkelte, er akkurat det samme sludder, vi gang på gang hører som begrundelse for, at vi ikke kan få indsigt i, hvilken viden Finanstilsynet har om, hvad der er foregået i en bank eller i et forsikringsselskab. Men den køber vi ikke. Man kan selvfølgelig sagtens regulere tingene på en sådan måde, at man ikke får indsigt i ting, det ikke er rimeligt at få indsigt i.

Endelig er vi selvfølgelig enige i, at der bør ændres på reglerne, så vi kan få sikkerhed for, at de oplysninger, borgerne har ret til at se, kan de rent faktisk også få adgang til, og at der bliver bedre mulighed for at få øje på, hvilke oplysninger i en given sag man kan kræve aktindsigt i. Også her er vi enige, så vi er i alt væsentligt meget positive over for SF's forslag.